

יצירת אמנות מקיר לקיר

איילת בר מאיר, מדריכת טיולים בגליל, לוקחת אותנו לדירה קטנה בעיירה שלומי שבה כל הקירות והתקרה מצוירים כמעשה רקמה

צפנו של הגליל המערבי שוכנת העיירה הקטנה שלומי. רכס

ב
סולם צור מתרומם מנגד, חוף הים משתרע בסמוך ובתי אבן ישנים מציצים פה ושם בין מבני תעשיית ההיי-טק. בשיכון אחד צנוע נמצאת דירת קרקע פשוטה המושכת אליה מבקרים רבים: כל קירות הבית מצוירים ביד אמן ומספרים על נפשה הסוערת של עפיה זכריה.

היא גדלה בעיר הסמוכה לחופי מפרץ עדן ומאז ילדותה אהבה את האומנות, הציור, הצבע והיצירה בחומר. לפי סיפוריה ועדויות ילדיה, היא ציירה את קירות "ארמון המלך" - יש לשער שהיה זה ביתו של אחד מפרנסי המחוז שאצלו הועסקה כציירת הבית. כשעלתה לארץ בימי העלייה הגדולה של יהודי תימן המכונה "על כנפי נשרים", הייתה עפיה כבר בת 37 לערך ואיתה בעל ושישה ילדים.

מזלה של המשפחה שפר עליה: היא קיבלה בית גדול ויפה בכפר הערבי הנטוש באסה, בית אבן מרשים שחלונותיו ודלתותיו מקושטים וסביבו חצר רחבת ידיים נטועה בעצי פרי. עפיה הייתה שמחה להוסיף לחגיגה גם קירות מצוירים בצבעים חמים, אבל בעלה התנגד וגרם לה לזנוח לחלוטין את עולם הציור.

לימים עיירת הפיתוח שלומי קמה בסמוך לכפר הנטוש, על אדמות הכפר באסה נבנה אזור

תעשייה ועפיה

שהתאלמנה בינתיים, נאלצה לפנות את ביתה ולעבור לדירה של עמידר. היא קיבלה את הדין ורק ביקשה לקבל דירה בקומת קרקע בגלל שכבר התקשתה ללכת. היא מצאה עצמה כלואה בין קירות לבנים בבית שאין בו חצר ומיד פנתה לקנות צבעים, החלה לצייר על קירות ביתה והפכה את חלל דירתה ליצירת אמנות. גם על התקרה לא ויתרה: כשהיא כבר קרוב לגיל תשעים, הייתה מעמידה שולחן על שולחן כדי להגיע לתקרה ולצייר עליה, עד שנפלה ואושפזה ומאז לא

חזרה לצייר על הקירות והסתפקה בציור על קרטונים ובצביעת תרנגולי ברזל בחגיגת צבעים צעקנית.

עפיה הלכה לעולמה בשיבה טובה ובזכות השתדלותם של כמה מאנשי שלומי שהוקירו את יצירתה, משכנה האחרון נשאר כפי שהותירה אותו בלכתה - קירותיו, תקרתו ורהיטיו מעידים על נפש סוערת של אומנית מבלי דעת. ■

איילת בר מאיר, טיול בשביל הנשמה, 054-6378901
www.ayeletbar.co.il
ציולמים: אילנה זגר

